НАРОДНА АРМІЯ
27 червня, 2015
#67 {5402}

ОСНОВНИЙ ЗАКОН ПРИЙМАЛИ 23 З ПОЛОВИНОЮ ГОДИНИ

«ЗА» ПРОГОЛОСУВАВ 321 НАРОДНИЙ ОБРАНЕЦЬ, «ПРОТИ» — 45, УТРИМАЛИСЬ 12, НЕ ГОЛОСУВАЛИ 30
стор. 6

29-й БЛОКПОСТ: НА ЛУГАНСЬКОМУ НАПРЯМКУ СПЕКОТНО, МОЖЛИВИЙ «ГРАД»...

На початку тижня російсько-терористичні війська накривали опорний пункт зі 120-міліметрових мінометів та реактивної системи залпового вогню БМ-21 «Град»

На трасі, що веде з Гірського в Луганськ, більш відомій широкому загалу як Бахмутка, 29-й блокпост — крайній опорний пункт українських військ. Його утримують бійці 9-ї роти 3-го механізованого батальйону 24-ї окремої механізованої бригади. З 10 червня інтенсивність обстрілів бойовиками позицій піхоти значно зросла. А на початку цього тижня російсько-терористичні війська накривали опорний пункт зі 120-міліметрових мінометів та реактивної системи залпового вогню БМ-21 «Град». Такого не було тут ще з березня, після підписання Мінських угод. І ось знову 29-й блокпост — «гаряча» точка на мапі Донбасу.

Ми приїхали до розташування частини зранку. Начальник штабу бригади коротко ввів у курс справ.

— По наших позиціях ведеться прицільний вогонь із забороненої Мінськими угодами зброї. Знову обстрілюють з «Градів». А в районі дислокації особового складу активізувалися диверсійно-розвідувальні групи. От і сьогодні розвідка виявила фугас, — розповів начальник штабу.

ПО НАШИХ ПОЗИЦІЯХ ВЕДЕТЬСЯ ПРИЦІЛЬНИЙ ВОГОНЬ ІЗ ЗАБОРОНЕНОЇ МІНСЬКИМИ УГОДАМИ ЗБРОЇ

На місце виявлення «пекельного сюрпризу» відбув і прес-офіцер 24-ї омбр, а за сумісництвом тимчасовий виконувач обов'язків заступника командира по роботі з особовим складом майор Сергій Голубятніков. Тож довелося чекати його повернення.

Нарешті ми їдемо на 29-й блокпост...
стор. 4-5

МАГІСТРИ ВІЙСЬКОВОГО УПРАВЛІННЯ ГОТОВІ ЗАХИЩАТИ БАТЬКІВЩИНУ

ЗА ПІДСУМКАМИ ДЕРЖАВНОЇ ЕКЗАМЕНАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ 171 ВИПУСКНИКУ УНІВЕРСИТЕТУ ВРУЧЕНО ДИПЛОМИ МАГІСТРІВ ВІЙСЬКОВОГО УПРАВЛІННЯ, СЕРЕД НИХ 78 УЧАСНИКІВ АТО. ДИПЛОМ З ВІДЗНАКОЮ ТА ЗОЛОТУ МЕДАЛЬ ОТРИМАВ ВИПУСКНИК ІНСТИТУТУ ДЕРЖАВНОГО ВІЙСЬКОВОГО УПРАВЛІННЯ НУОУ ПОЛКОВНИК ВОЛОДИМИР КИДОНЬ. ОКРІМ ЦЬОГО, ВІН БУВ ВІДЗНАЧЕНИЙ ПЕРЕХІДНОЮ ШАБЛЕЮ ЧАСІВ БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО.
стор. 2

НАТО ПОВНІСТЮ ПІДТРИМУЄ УКРАЇНУ В РЕФОРМУВАННІ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ ТА ОБОРОНИ

У БРЮССЕЛІ ВІДБУЛОСЯ ЗАСІДАННЯ КОМІСІЇ УКРАЇНА-НАТО НА РІВНІ МІНІСТРІВ ОБОРОНИ, В ЯКОМУ БРАВ УЧАСТЬ МІНІСТР ОБОРОНИ УКРАЇНИ ГЕНЕРАЛ-ПОЛКОВНИК СТЕПАН ПОЛТОРАК.
МІНІСТР ОБОРОНИ ЗАУВАЖИВ, ЩО СЬОГОДНІ УКРАЇНА ЗАХИЩАЄ НЕ ТІЛЬКИ СЕБЕ, А Й УВЕСЬ ЦИВІЛІЗОВАНИЙ СВІТ, ТА ВКОТРЕ НАГОЛОСИВ НА ПОТРЕБІ В ЛЕТАЛЬНІЙ ЗБРОЇ, ЗОКРЕМА У ВИСОКОТОЧНІЙ ЗБРОЇ, ПРОТИТАНКОВИХ ЗАСОБАХ, ЗАСОБАХ ЗВ'ЯЗКУ.
стор. 2

ЛАТВІЯ ВИКОРИСТОВУВАТИМЕ НАШ БОЙОВИЙ ДОСВІД

— ЦЕ НЕ БУЛА РЕПЕТИЦІЯ ЯКИХОСЬ ПЕВНИХ ДІЙ, ЦЕ — ПЕРЕВІРКА БРИГАДИ НА ГОТОВНІСТЬ ДО БОЙОВОГО ЗАСТОСУВАННЯ, — НАГОЛОСИВ НАЧАЛЬНИК ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ — ГОЛОВНОКОМАНДУВАЧ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ ГЕНЕРАЛ-ПОЛКОВНИК ВІКТОР МУЖЕНКО, ОЦІНЮЮЧИ ПІДГОТОВКУ БРИГАДИ ТА ПІДРОЗДІЛІВ ПІДТРИМКИ. — ЗА ЧАС БОЙОВИХ ДІЙ НА СХОДІ ДЕРЖАВИ МИ НАБУЛИ НЕОЦІНЕННИЙ ДОСВІД ПРОТИСТОЯННЯ ЦІЙ АГРЕСІЇ ТА ГОТОВІ НИМ ПОДІЛИТИСЯ З ПАРТНЕРАМИ.
стор. 3

МОЛОДЬ ОБ'ЄДНУЄ БОРОТЬБА ЗА СВОБОДУ

ДЕСЯТКИ РОКІВ НАША АРМІЯ ПЕРЕБУВАЛА В РОЛІ ПАДЧІРКИ, ЩО ПРИЗВЕЛО ДО ВТРАТИ БОЙОВОЇ ГОТОВНОСТІ ПЕРЕВАЖНОЮ БІЛЬШІСТЮ ЧАСТИН І ПІДРОЗДІЛІВ. ТА КОЛИ НАСТАВ ЧАС «Ч», ТИСЯЧІ УКРАЇНЦІВ ПОДАЛИ ЇЙ РУКУ ДОПОМОГИ.
ЛЕВОВА ЧАСТКА СЬОГОДНІШНІХ ЗАХИСНИКІВ ВІТЧИЗНИ ТА ВОЛОНТЕРІВ — ЦЕ СВІДОМА МОЛОДЬ, ЯКА НЕ ХОВАЄТЬСЯ ЗА СПИНИ БАТЬКІВ, А ЙДЕ НА ВІЙНУ, ЗАХИЩАЮЧИ РІДНУ ЗЕМЛЮ Й ЦІНОЮ ВЛАСНОГО ЖИТТЯ.
СТОР. 7

«ГАРЯЧА» ЛІНІЯ

CALL-ЦЕНТР МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ ДЛЯ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМНИХ ПИТАНЬ ГРОМАДЯН — (044) 454-41-36. ЦЕНТР ПРАЦЮЄ ЩОДНЯ З 9.00 ДО 18.00

У НУОУ підготовка фахівців здійснюється в 6 інститутах та 4 навчально-наукових центрах

МАГІСТРИ ВІЙСЬКОВОГО УПРАВЛІННЯ ГОТОВІ ЗАХИЩАТИ БАТЬКІВЩИНУ

У Національному університеті оборони України імені Івана Черняховського відбувся випуск військових фахівців оперативно-стратегічного та оперативно-тактичного рівнів підготовки заочної форми навчання

За підсумками Державної екзаменаційної комісії 171 випускнику університету вручили дипломи магістрів військового управління, серед них 78 учасників АТО.

Диплом з відзнакою та золоту медаль отримав випускник інституту державного військового управління НУОУ полковник Володимир Кидонь. Окрім цього, він був відзначений перехідною шаблею часів Богдана Хмельницького.

У ході заходу до випускників із вітальним словом звернувся Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак.

— Враховуючи складну ситуацію у країні, сьогоднішній випуск — ніщо інше, як черговий доказ того, що ми готуємося захищати рідну Україну. Досвід та знання, які ви отримали під час навчання, дадуть вам змогу приймати правильні рішення під час виконання бойових завдань, адже від цього залежить їхній результат, — зазначив генерал-полковник Степан Полторак.

Також Міністр оборони України вручив державні нагороди сім'ям загиблих волонтерів Володимира Кочеткова-Сукача та Юрія Грачова, які разом із військовослужбовцями Збройних Сил України та Національного університету оборони України імені Івана Черняховського виконували бойові завдання в зоні проведення антитерористичної операції на території Донецької і Луганської областей. Рішенням вченої ради університету імена загиблих волонтерів викарбувані на пам'ятній стелі на честь випускників університету.

171 ВИПУСКНИКУ УНІВЕРСИТЕТУ ВРУЧИЛИ ДИПЛОМИ МАГІСТРІВ ВІЙСЬКОВОГО УПРАВЛІННЯ, СЕРЕД НИХ 78 УЧАСНИКІВ АТО

— Ті знання та навички, що ми отримували під час навчання в університеті, неабияк допомагали нам у зоні проведення антитерористичної операції, — розповів випускник академії, перший заступник командувача оперативного командування «Північ» полковник Андрій Грищенко, який протягом року і трьох місяців служив у зоні проведення АТО, зокрема брав участь у боях під Волновахою. — Ми змогли зменшити втрати серед особового складу, підвищити ефективність вогневого ураження. Та й загалом, навчаючись в університеті, підвищили особисту майстерність управління військом у бою.

Владислав ІЛЬЧЕНКО

НАТО ПОВНІСТЮ ПІДТРИМУЄ УКРАЇНУ В РЕФОРМУВАННІ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ ТА ОБОРОНИ

У Брюсселі відбулося засідання Комісії Україна–НАТО на рівні міністрів оборони, в якому брав участь Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак

Альянс і надалі продовжуватиме надавати всебічну підтримку Україні щодо забезпечення її суверенітету та територіальної цілісності. Про це повідомив Генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг під час зустрічі з Міністром оборони України генерал-полковником Степаном Полтораком у Брюсселі в межах засідання Комісії Україна–НАТО на рівні міністрів оборони.

Він також наголосив, що сьогодні здійснюються масштабні заходи з надання допомоги Україні як у межах наявних проектів співробітництва, так і шляхом нових ініціатив, таких, як трастові фонди та дорадча допомога радників Альянсу в Україні. Окрім цього, НАТО вітає зусилля України щодо реформування сектору безпеки і оборони та залишатиметься її надійним партнером в їхній реалізації. Також було зазначено, що Альянс цінує участь українських військових в операціях та місіях під егідою НАТО.

У ході засідання Комісії Україна–НАТО Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак проінформував присутніх про поточну воєнно-політичну ситуацію у країні, дії Збройних Сил та інших складових сектору безпеки і оборони України, спрямовані на відбиття агресії, та про практичні кроки щодо реформування сектору безпеки й оборони держави.

«Всі країни-члени Альянсу жорстко та рішуче засуджують агресію Російської Федерації на Сході України». На цьому наголосив під час спілкування з представниками ЗМІ генерал-полковник Степан Полторак.

— Під час засідання Комісії Україна–НАТО було зазначено, що в Міністерстві оборони України досягнуто значного прогресу в реформуванні відомства та Збройних Сил України. Альянс та країни-члени НАТО сповнені рішучості й надалі надавати допомогу в реформуванні Збройних Сил, — розповів журналістам очільник вітчизняного оборонного відомства.

За словами генерал-полковника Степана Полторака, з цього приводу країни Альянсу внесли низку конкретних пропозицій щодо покращення співпраці з Україною у сфері оборони та безпеки.

— Усі країни-члени Альянсу рішуче засудили порушення Російською Федерацією Мінських угод та підтвердили можливість перегляду питання надання Україні летальної зброї, якщо Мінські угоди й надалі будуть брутально порушуватись країною-агресором, — зазначив Міністр оборони.

— Програма розвитку ЗС України має стати одним з основних документів на шляху побудови сильної та сучасної армії, — зазначив Степан Полторак та додав, що зараз здійснюються серйозні кроки в реформуванні армії. Зокрема готується програма розвитку Збройних Сил України на 2015–2020 роки, яка охоплюватиме всі напрями діяльності, що допоможе підготувати сучасну потужну армію, адже передбачено як переоснащення, так і зміни в підготовці та управлінні.

Також Міністр оборони зауважив, що сьогодні Україна захищає не тільки себе, а й увесь цивілізований світ, та вкотре наголосив на потребі в летальній зброї, зокрема у високоточній зброї, протитанкових засобах, засобах зв'язку, повідомляє Управління комунікацій та преси МО України.

ОГОЛОШЕННЯ

Генеральний штаб Збройних Сил України проводить добір кандидатів на посаду заступника начальника Відділу аналізу Генерального штабу Збройних Сил України.

Вимоги до кандидатів: вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста.

Стаж роботи за фахом на державній службі на посаді головного спеціаліста чи інших сферах управління не менше 5-ти років.

Термін подання документів на розгляд конкурсної комісії — протягом 30 календарних днів з дня опублікування оголошення.

За додатковою інформацією звертатися за телефоном: 271–36-49.

***

В оголошенні Головного квартирно-експлуатаційного управління Збройних Сил України про проведення конкурсу на заміщення вакантних посад державних службовців, надрукованому в газеті «Народна армія» від 13.06.2015 № 61(5396) на сторінці 7, скасовується:

«проведення конкурсу на заміщення таких вакантних посад державних службовців у зв'язку з проведенням організаційних заходів:

— заступник начальника Головного управління;

— заступник начальника Головного управління;

— начальника управління капітального будівництва житла;

— заступника начальника управління капітального будівництва житла;

— заступника начальника відділу капітального будівництва військових об'єктів;

— начальника відділу капітального будівництва житла із залученням не бюджетних коштів.

— головного спеціаліста відділу капітального будівництва військових об'єктів;

— головного спеціаліста відділу технічного нагляду;

— головного спеціаліста відділу капітального будівництва із залученням не бюджетних коштів;

— головного спеціаліста планово-технічного відділу;

— провідного спеціаліста виробничо-технічного відділу;

— провідного спеціаліста відділу капітального будівництва із залученням не бюджетних коштів;

— провідного спеціаліста планово-економічного відділу».

***

Міністерством оборони України оголошується повторний конкурс на заміщення вакантних посад керівників державного підприємства «Івано-Франківський військовий ліспромкомбінат», державного підприємства Міністерства оборони України «Харківська контора матеріально-технічного забезпечення», державного підприємства Міністерства оборони України «Мукачівська госпрозрахункова дільниця», що належать до сфери управління Міністерства оборони України, та функціональне управління якими покладено на Департамент економічної діяльності Міністерства оборони України.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища освіта відповідного напряму підготовки (магістр, спеціаліст) та (або) післядипломна освіта в галузі управління. Стаж роботи за професіями керівників нижчого рівня — не менше 5-ти років.

Перелік документів, що надаються комісії разом з заявою: 2 фотокартки 3х4 см; автобіографія, написана від руки; належним чином завірені: копія документа, що посвідчує особу, копія картки фізичної особи — платника податків, копія військового квитка (для військовозобов'язаних), копія трудової книжки, копії посвідчень про нагородження державними нагородами, копії посвідчень про присвоєння почесних звань, копію документа про повну вищу освіту за відповідною спеціальністю, науковий ступінь, вчене звання, підвищення кваліфікації; заповнений аркуш обліку кадрів (особова картка працівника ф. № П-2); довідка про стан здоров'я; довідка про відсутність судимості; згода на обробку персональних даних; інформація про досвід успішної роботи з управління підприємством; рекомендації та інші документи на розсуд претендента;

Термін подання документів до конкурсної комісії — протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення за адресою: 03168, м. Київ-168, Повітрофлотський проспект, 6, Департамент економічної діяльності Міністерства оборони України.

За довідками звертатися за телефоном: 520–04-97.

***

Військова академія (м. Одеса) оглошує конкурс на заміщення вакантних посад:

1. Декан факультету підготовки офіцерів запасу, ШПК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 3459 грн.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища освіта за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, науковий ступінь (за профілем діяльності), вчене звання, стаж науково-педагогічної роботи не менше 3-х років.

2. Заступник декана факультету підготовки офіцерів запасу з навчальної та наукової роботи, ШПК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 3286 грн.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища освіта за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра. Можуть обіймати особи, які мають вчене звання та/або науковий ступінь за профілем діяльності факультету, стаж науково-педагогічної роботи не менше 3-х років.

3. Заступник декана факультету підготовки офіцерів запасу по роботі з особовим складом, ШПК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 3286 грн.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища освіта за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра. Можуть обіймати особи, які мають вчене звання та/або науковий ступінь за профілем діяльності факультету, стаж науково-педагогічної роботи не менше 3-х років.

4. Завідувач кафедри загальновійськової підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, ШПК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 3280 грн.

Кваліфікаційні вимоги: особи, які мають повну вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, науковий ступінь кандидата наук або вчене звання доцента, стаж науково-педагогічної роботи не менше 5-ти років, здатні організувати роботу колективу з підготовки військових фахівців і науково-дослідну роботу за профілем кафедри.

5. Старший викладач кафедри загальновійськової підготовки факультету підготовки офіцерів запасу (чотири посади), ШПК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 2735 грн.

Кваліфікаційні вимоги: особи, які мають повну вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста, науковий ступінь кандидата наук або вчене звання

ЛАТВІЯ ВИКОРИСТОВУВАТИМЕ НАШ БОЙОВИЙ ДОСВІД

Маневри підрозділів, які саме закінчили бойове злагодження, проводилися за легендою, яка відтворювала ситуації, що найчастіше зустрічалися під час бойових дій у зоні проведення антитерористичної операції

В Україні завершився офіційний візит військової делегації Національних Збройних Сил Латвійської Республіки на чолі з командувачем Національних збройних сил Латвійської Республіки генерал-лейтенантом Раймондом Граубе. Своєрідною родзинкою цього офіційного заходу стала можливість поспостерігати за етапом бойової стрільби 14-ї омбр ОК «Захід» Сухопутних військ ЗС України, який проводився у межах бригадних тактичних навчань на 235-му загальновійськовому полігоні. Маневри підрозділів, які саме закінчили бойове злагодження, проводилися за легендою, яка відтворювала ситуації, що найчастіше зустрічалися під час бойових дій у зоні проведення антитерористичної операції. Тож гості могли на власні очі побачити особливості ведення сучасної війни та переконатися у високій боєздатності українського війська.

— Це не була репетиція якихось певних дій, це — перевірка бригади на готовність до бойового застосування, — наголосив начальник Генерального штабу — Головнокомандувач Збройних Сил України генерал-полковник Віктор Муженко, оцінюючи підготовку бригади та підрозділів підтримки. — За час бойових дій на Сході держави ми набули неоціненний досвід протистояння цій агресії та готові ним поділитися з партнерами.

ЦЕ НЕ БУЛА РЕПЕТИЦІЯ ЯКИХОСЬ ПЕВНИХ ДІЙ, ЦЕ — ПЕРЕВІРКА БРИГАДИ НА ГОТОВНІСТЬ ДО БОЙОВОГО ЗАСТОСУВАННЯ

— Мій візит є демонстрацією підтримки Латвією українського народу в боротьбі з російською агресією, — зазначив своєю чергою генерал-лейтенант Раймонд Граубе і додав, що, відвідавши навчання, він переконався, що Збройні сили Латвії можуть багато чого навчитися в українських солдатів. — Досвід, набутий українською армією під час АТО, є унікальним і буде використовуватися у Збройних силах Латвії, — наголосив гість. — Водночас ми б хотіли більш детально визначити, чим Латвія може допомагати Україні.

Змінивши гуркіт полігона на прохолодні цехи Державного підприємства «Київський бронетанковий завод», гості переконалися, що Україна має значний потенціал у виробництві власної бронетехніки, а також проблеми, які не дозволяють використовувати потенціал цього та аналогічних підприємств повною мірою, повідомляє прес-служба Генерального штабу ЗС України.

ПРЕЗИДЕНТ ДОЗВОЛИВ ПЕРЕБУВАННЯ МИРОТВОРЦІВ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ

Президент України Петро Порошенко підписав Закон «Про внесення змін до Закону України «Про порядок допуску та умови перебування підрозділів збройних сил інших держав на території України».

Закон № 510-VIII від 4 червня 2015 року законодавчо врегульовує питання проведення на території України міжнародної операції з підтримання миру і безпеки в частині розширення підстав для допуску та перебування підрозділів збройних сил інших держав на території України, повідомляє прес-служба глави держави.

МІНОБОРОНИ КУПУВАТИМЕ ВЖЕ ГОТОВІ КВАРТИРИ

Департамент капітального будівництва Міністерства оборони України та Головне квартирно-експлуатаційне управління Збройних Сил України з 1 липня цього року об'єднуються в одну структуру. Про це йшлося під час засідання правління Громадської ради при оборонному відомстві. Такі зміни дозволять спростити процедуру надання житла військовослужбовцям — учасникам антитерористичної операції та їхнім родинам.

Загалом на порядку денному в ході заходу розглядалися питання правового забезпечення учасників АТО, учасників бойових дій з метою покращення житлових умов та надання їм земельних ділянок тощо.

ТВО директора Департамент капітального будівництва Міністерства оборони України Лариса Храмченко повідомила, що 2013 року коштів на реконструкцію житлового фонду і придбання нових помешкань не виділялося, а минулого військове відомство отримало лише 32% від потреби. Проте вдалося добудувати 423 квартири і ввести в експлуатацію ще 172 оселі, в які вже заселилися родини військових. Наразі будівництво помешкань для військовослужбовців призупинено. Керівництвом Міноборони було прийнято рішення закуповувати вже готові квартири, аби швидше забезпечувати ними учасників АТО.

Також зараз Головне квартирно-експлуатаційне управління ЗС України підготувало проекти постанов стосовно врегулювання житлового питання мобілізованих офіцерів. Адже нині немає відповідних правових документів, які б дозволяли ставати мобілізованим на квартирну чергу та отримувати гроші за піднайом житла.

Микола ФЕДОРКІВ

ВСІ ЗВЕРНЕННЯ ТРЕБА РОЗГЛЯДАТИ МАКСИМАЛЬНО ШВИДКО

У Центральному будинку офіцерів Збройних Сил України відбувся черговий прийом громадян з особистих питань, який провів заступник Міністра оборони України Юрій Гусєв

Запитувачі зверталися до посадовців щодо вирішення житлових питань, сплати заборгованості за комунальні послуги, порядку укладання договору оренди між оборонним відомством та приватними особами тощо.

Так, громадянка Тетяна Гелевера звернулася з проханням не виселяти її зі службової квартири, яка знаходиться в закритому військовому гарнізоні. Після розлучення з чоловіком жінка проживає в помешканні разом з вісімнадцятирічною донькою. Тетяна тривалий час працювала у військовій частині. Коли залишилася без роботи, постало питання щодо звільнення службової житлової площі.

Після консультацій із присутніми на прийомі членами робочої групи Юрій Гусєв поінформував Тетяну Гелеверу, що вона й надалі зможе проживати в цій квартирі.

Дружина полковника запасу Тамара Н. разом із чоловіком чекають на власне житло з 1991 року, в загальній гарнізонній черзі вони тридцять сьомі. Жінка запитувала, коли нарешті їхня родина переїде із гуртожитку до власної оселі.

Заступник Міністра оборони України Юрій Гусєв відповів, що всі отримуватимуть житло згідно з чергою, наголосивши на тому, що цього року Міністерство оборони планує закупити 3000 квартир для військовослужбовців. Тому в родини з'являється шанс незабаром отримати власне житло.

— Усі питання, з якими до оборонного відомства звертаються громадяни, повинні бути обов'язково вирішені, й всім треба дати чіткі роз'яснення по кожному пункту. Люди не мають приходити на прийом вдруге й розповідати, що на їхні звернення ніхто не реагує. Все слід розглядати максимально швидко, — зазначив заступник Міністра оборони України Юрій Гусєв, підбиваючи підсумки прийому.

Ігор ПАРУБСЬКИЙ

доцента (старшого дослідника), педагогічні працівники без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше 5-ти років стажу педагогічної роботи, проводять навчальні заняття на високому науково-методичному рівні та мають видані навчально-методичні посібники, висококваліфіковані фахівці з військ (сил), органів військового управління, військових навчальних закладів (установ, організацій).

6. Викладач кафедри загальновійськової підготовки факультету підготовки офіцерів запасу (вісім посад), ШПК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 2377 грн.

Кваліфікаційні вимоги: особи, які мають повну вищу освіту і здійснюють педагогічну, науково-педагогічну діяльність.

7. Завідувач кафедри тактико-спеціальної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, ШПК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 3280 грн.

Кваліфікаційні вимоги: особи, які мають повну вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, науковий ступінь кандидата наук або вчене звання доцента, стаж науково-педагогічної роботи не менше 5-ти років, здатні організувати роботу колективу з підготовки військових фахівців і науково-дослідну роботу за профілем кафедри.

8. Старший викладач кафедри тактико-спеціальної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу (чотири посади), ШПК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 2735 грн.

Кваліфікаційні вимоги: особи, які мають повну вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста, науковий ступінь кандидата наук або вчене звання доцента (старшого дослідника), педагогічні працівники без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше 5-ти років стажу педагогічної роботи, проводять навчальні заняття на високому науково-методичному рівні та мають видані навчально-методичні посібники, висококваліфіковані фахівці з військ (сил), органів військового управління, військових навчальних закладів (установ, організацій).

9. Викладач кафедри тактико-спеціальної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу (шість посад, 0,5 ставки одна посада та 0,25 ставки дві посади), ШПК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 2377 грн.

Кваліфікаційні вимоги: особи, які мають повну вищу освіту і здійснюють педагогічну, науково-педагогічну діяльність.

10. Завідувач кафедри військово-технічної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, ШПК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 3280 грн.

Кваліфікаційні вимоги: особи, які мають повну вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, науковий ступінь кандидата наук або вчене звання доцента, стаж науково-педагогічної роботи не менше 5-ти років, здатні організувати роботу колективу з підготовки військових фахівців і науково-дослідну роботу за профілем кафедри.

11. Старший викладач кафедри військово-технічної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу (три посади), ШПК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 2735 грн.

Кваліфікаційні вимоги: особи, які мають повну вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста, науковий ступінь кандидата наук або вчене звання доцента (старшого дослідника), педагогічні працівники без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше 5-ти років стажу педагогічної роботи, проводять навчальні заняття на високому науково-методичному рівні та мають видані навчально-методичні посібники, висококваліфіковані фахівці з військ (сил), органів військового управління, військових навчальних закладів (установ, організацій).

12. Викладач кафедри військово-технічної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу (шість посад), ШПК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 2377 грн.

Кваліфікаційні вимоги: особи, які мають повну вищу освіту і здійснюють педагогічну, науково-педагогічну діяльність.

13. Завідувач кафедри військово-спеціальної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, ШПК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 3280 грн.

Кваліфікаційні вимоги: особи, які мають повну вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, науковий ступінь кандидата наук або вчене звання доцента, стаж науково-педагогічної роботи не менше 5-ти років, здатні організувати роботу колективу з підготовки військових фахівців і науково-дослідну роботу за профілем кафедри.

14. Старший викладач кафедри військово-спеціальної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу (дві посади), ШПК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 2735 грн.

Кваліфікаційні вимоги: особи, які мають повну вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста, науковий ступінь кандидата наук або вчене звання доцента (старшого дослідника), педагогічні працівники без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше 5-ти років стажу педагогічної роботи, проводять навчальні заняття на високому науково-методичному рівні та мають видані навчально-методичні посібники, висококваліфіковані фахівці з військ (сил), органів військового управління, військових навчальних закладів (установ, організацій).

15. Викладач кафедри військово-спеціальної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу (дві посади та 0,5 ставки дві посади), ШПК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 2377 грн.

Кваліфікаційні вимоги: особи, які мають повну вищу освіту і здійснюють педагогічну, науково-педагогічну діяльність.

Для участі в конкурсі надсилаються такі документи: рапорт, який подається за командою (заява); автобіографія; копії документів про освіту, кваліфікацію, копії документів про науковий ступінь, копії документів про вчене звання; службова характеристика; копія військового квитка (для працівників); службова картка (для військовослужбовців); медична книжка (для військовослужбовців); листок з обліку кадрів (для працівників); довідка про проходження військової служби (для військовослужбовців); витяг із Резерву кандидатів для просування по службі (для військовослужбовців); список наукових праць (винаходів).

Термін подання документів — до 27.07.2015.

Довідкова інформація за телефоном: (0482) 631–475.

Документи надсилаються на адресу: 65009, м.Одеса-09, вул. Фонтанська дорога, 10, голові конкурсної комісії Військової академії.

Екіпаж БМП-2 з бортовим «Кохана»: командир відділення — командир бойової машини сержант «Хан», навідник-оператор солдат «Марс» та механік-водій солдат «Муха» (зліва направо)

29-й БЛОКПОСТ:
НА ЛУГАНСЬКОМУ НАПРЯМКУ СПЕКОТНО, МОЖЛИВИЙ «ГРАД»...

На початку тижня російсько-терористичні війська накривали опорний пункт зі 120-міліметрових мінометів та реактивної системи залпового вогню БМ-21 «Град»

– Фугас був замаскований у «баклазі» з-під пива. Всередині — тротилова шашка, постріл ВОГ-30, детонатор і з'єднання. Це не перший фугас, який знаходять наші фахівці останнім часом. Вчора виявили нашпиговану міну. А ось там місце сьогоднішньої закладки, — показує рукою офіцер, щойно ми виїхали за межі населеного пункту, і продовжує: — Диверсійно-розвідувальні групи виявляють особливий інтерес до цього району. Нещодавно викрали бійця, який їхав у таксі. Про його долю ми нічого не знаємо. Наші розвідники «прочесали» місцевість навколо і виявили «лежню» диверсантів. За їхніми словами, це справжні профі. Вони не користуються ніякими засобами зв'язку. А сигнали у своєму районі подають, використовуючи звичайну нитку, прив'язану до гілок кущів чи дерев.

Після цих слів їзда серед суцільної «зеленки» з обох боків неабияк напружує. Кожний з нашої групи вдивляється у свій сектор можливого напрямку стрільби. Нерви трішки заспокоюються, коли в'їжджаємо в населені пункти. У них значно безпечніше, ніж серед лісу, на деякий час можна перевести подих. Декілька хвилин — і ми знову в хащі. Напруження наростає. Черговий психологічний «передих» на блокпості. Тут наші військовослужбовці контролюють певний периметр, тобто теоретично безпечна зона. Хоча, за словами нашого супроводжуючого, сюди вже залітають снаряди та міни. І під час ворожого обстрілу ця територія стає «пеклом». Проїхавши ще з десяток кілометрів, піднімаємося круто вверх. Праворуч — мальовничі краєвиди і село, що розкинулось серед лісостепу.

Початок на 1-й стор.

— Під час останнього обстрілу снаряди з «Градів» залітали і сюди. На щастя, ніхто не постраждав, — констатує наш провідник.

А трохи далі — свіжі окопи та траншеї, екскаваторна техніка та робітники. Це друга лінія оборони, яку активно будує Луганська обласна державна адміністрація. Ще трохи по понівеченій вибухами дорозі, і ми — на місці.

НА ВОРОЖІЙ СТОРОНІ НІХТО НЕ МЕТУШИТЬСЯ, НЕ ХОВАЄТЬСЯ, АДЖЕ ЗНАЮТЬ — УКРАЇНСЬКІ ВІЙСЬКОВІ ПЕРШИМИ НЕ СТРІЛЯЮТЬ

Першими в очі впадають глибокі траншеї і добротні бліндажі. Людей не видно.

— Ей, пригніться, працює снайпер! — лунає чиєсь застереження.

За словами заступника командира 3-го механізованого батальйону майора з позивним «Поступ», бойовики в останні дні посилили провокаційні обстріли. Стріляють мінами калібру 120 міліметрів, 152-міліметровими снарядами та РСЗВ.

— Починають, як правило, о третій ночі й гатять, поки не набридне. Як ми називаємо, «кошмарять» нас. Плюс удень — обстріл зі стрілецької зброї або бойове зіткнення. «Промацують» оборону. Тут за Кіровським у них база підготовки, де вони зробили макет нашого опорного пункту і тренуються його штурмувати. А ті, що випускаються, якраз «практикуються» на нашому блокпості, тренуючись у стрільбі з усіх видів зброї, — розповів «Поступ».

Крім того, російсько-терористичні війська тут випробовують нові види зброї.

— Наприклад, по нас почали стріляти з модернізованого АГС-17, дальність стрільби якого 2100 метрів. У звичайного АГСа вона до 1700 метрів. Почали прилітати різноманітні міни, зокрема «стрибунці» ВОГ, що перш ніж розірватися, підстрибують на певну висоту, — розповів заступник командира батальйону.

До позицій ворога звідси 700–800 метрів. У бінокль чітко видно фігури людей та триколор, встановлений на нашій землі. На тій стороні ніхто не метушиться, не ховається, адже знають — українські військові першими не стріляють, а тому пригинатися і боятися їм нічого.

— Відомо, що по фронту напроти нас стоїть 4-та окрема мотострілецька бригада так званого 2-го армійського корпусу «Народної міліції». Їхні розвідувальні групи неодноразово намагалися пройти через нас, та безуспішно. Час від часу спрацьовують наші сигнальні ракети. Тоді ми проводимо «профілактику». А коли ворог наближається до позицій на відстань 500 метрів, відкриваємо вогонь на ураження. Зараз противник намагається «кішками» знімати мінні поля. Все це свідчить про підготовку до відновлення активних бойових дій з їхнього боку, — розповів заступник командира 3-го механізованого батальйону.

У разі нападу диверсантів чи ворожої піхоти на опорний пункт 29-го блокпоста БМП-2 з написом «Кохана» серед перших виходить на позицію та відкриває вогонь по противнику. Тим часом її десант займає позиції та відбиває атаку бойовиків.

Успішність цього маневру безпосередньо залежить від злагоджених дій екіпажу «Коханої». Це командир відділення — командир бойової ма-

Кулеметник Сергій (ліворуч) завжди в готовності до відкриття вогню в разі нападу терористів

Кошеня на прізвисько «Масяня» не лише ловить польових мишей, а й безпомилково відчуває ворожі артилерійські удари

шини сержант «Хан», навідник-оператор солдат «Марс» та механік-водій солдат «Муха». Ці молоді хлопці родом із Західної України — Львівської та Івано-Франківської областей.

— Наша «беха», хоча і старенька, проте перевірена в боях, як бачите, в деяких місцях посічена кулями й осколками. Зброя, прилади, обладнання справні та завжди готові до бою — розповідає сержант «Хан».

— А чому саме «Кохана»? — запитуємо.

— Таке ім'я їй дали наші попередники, вони на ній били ворога, пройшли з боями багато «гарячих точок» Донбасу, — відповіли хлопці. — Вони з честю виконали свій обов'язок і вже демобілізувались. Тепер наш час захищати Батьківщину.

Ці хлопці вже близько двох місяців тримають оборону на передньому краї в Луганській області. Екіпаж «Коханої» добре злагоджений, бійці розуміють один одного з півслова.

— Частенько по нас гатить ворожа артилерія, вдень працює снайпер, а вночі виходять диверсанти, — розповідає «Хан». — Двоє спостерігачів мого підрозділу постійно на посту, в разі обстрілу попереджають нас командою «Погріб». Але самі залишаються спостерігати за полем бою, щоб раптом противник не підійшов до наших позицій. І таке буває.

Щоб «Кохана» не підвела в бою, екіпаж постійно дбає про неї, наче про дівчину. «Марс» відповідає за виставлення прицілів, тобто швидке перенесення вогню на різних відстанях та напрямках, а також наявність боєкомплекту та справність озброєння. «Муха» — за технічний стан, справність всіх систем, вузлів та агрегатів.

Вже кілька тижнів, як кошеня, що зветься Масяня, прижилося на опорному пункті 29-го блокпоста. Воно не лише ловить польових мишей, які зазіхають на харчі українських воїнів, а й є своєрідним барометром «суворої погоди». Масяня відчуває наближення обстрілу, і за кілька секунд до початку мчить у бліндаж. Бійці «залізної» це відразу помітили, і тепер також орієнтуються на свого «домашнього» улюбленця, який оберігає їх від ворожих артударів.

***

Як розповів начальник оперативного відділення бригади підполковник Юрій К., імовірно, противник найближчим часом буде намагатися встановити контроль на ділянці Бахмутівської траси, що дозволить йому здійснити наступ та вклинитись між районами відповідальності бригади.

— Аналіз дій противника наводить нас на думку, що він має на меті створити два райони напруженості — Сокільники — Кримське та Новотошківське — 29-й блокпост — Фрунзе. Сьогодні можна констатувати, що в районі Кримське — Сокільники противник більше застосовує живу силу, зокрема напади диверсійно-розвідувальних груп, обстріли з БМП, великокаліберних кулеметів, РПГ. А ділянку 29-го блокпосту обстрілює з важкої артилерії та РСЗВ, — зазначив начальник оперативного відділення бригади.

Він вважає, це свідчить, що підрозділи бригади мають справу з двома різними угрупованнями бойовиків, кожне з яких має своє завдання. Ймовірно, в районі Сокільників — це забезпечення виходів ДРГ на наш берег Сіверського Донця. А в районі 29-го блокпоста — стримування наших підрозділів. У будь-якому разі — це свідчення високої імовірності чергової активізації дій противника.

Ми поїхали з 29-го блокпоста не прощаючись. Тут не заведено цього робити, зазвичай просто бажають удачі. Тож щасти вам, справжні захисники Батьківщини, які в окопах на передовій виявляють патріотизм та волю, незламність духу і характер!

Віталій СТЕЧИШИН, Валентин ШЕВЧЕНКО.
Фото Романа ДРАПАКА та Віталія СТЕЧИШИНА

Воїн «залізної» Роман веде спостереження за позиціями бойовиків

Біля будівлі парламенту депутати підкидають Михайла Сироту, якого пізніше назвуть «батьком української Конституції»

Основний закон України містить Преамбулу і 15 розділів

ОСНОВНИЙ ЗАКОН ПРИЙМАЛИ 23 З ПОЛОВИНОЮ ГОДИНИ

Його представляв безпартійний депутат Михайло Сирота

28 червня 1996 року Верховна Рада України другого скликання прийняла Основний закон країни — Конституцію. «За» проголосував 321 народний обранець, «проти» — 45, утримались 12, не голосували 30.

Пленарне засідання почалося 27 червня близько 10 ранку. Його назвали точкою відліку так званої конституційної ночі. Проект Основного Закону представляв безпартійний депутат Михайло Сирота. Стояв на трибуні й згідно з регламентом називав кожну статтю окремо, коментував кожну поправку, виголошував стандартну фразу: «Комісія просить прийняти». Депутати обговорювали кожне слово, кожну кому і крапку.

— Весь час у напрузі. Не було бажання навіть схилитися відпочити, — згадує народний депутат другого скликання Микола Жулинський. — Пам'ятаю, мене кілька разів викликали для інтерв'ю. Я тоді впевнено сказав, що Конституцію приймемо. Зі мною сперечався прокомуністичний депутат Юрій Болдирєв: «Давайте обмен: вы нам — русский язык, мы вам — вашу символику». Ні, кажу, нашою буде і мова, і символіка. Ніхто з вами не торгуватиметься.

Суперечки депутатів часто переростали в бійки. Обранці по кілька разів голосували за статтю 10 — про державний статус української мови, статтю 20 — про державні символи України. Довго сперечалися щодо розділу, який стосується Автономної Республіки Крим. Комуністи постійно суперечили, вимагали прийняти за основу Конституцію УРСР 1978 року.

Президент України Леонід Кучма відстоював власну позицію. Пропонував ухвалити президентський варіант Конституції на Всеукраїнському референдумі. Його підтримував прем'єр-міністр Павло Лазаренко. Скликав у Чернігові виїзне засідання Кабміну, куди вирушили кілька десятків депутатів. Прийняття Основного Закону могло бути зірване. Але народний депутат Сергій Головатий вніс пропозицію: тих, хто залишив засідання, — позбавити депутатських мандатів. Спікер Олександр Мороз підтримав його.

«ЗА» КОНСТИТУЦІЮ ПРОГОЛОСУВАВ 321 НАРОДНИЙ ОБРАНЕЦЬ, «ПРОТИ» — 45, УТРИМАЛИСЬ 12, НЕ ГОЛОСУВАЛИ 30

— Серед ночі в нас запрацювали телефони, пам'ятаю, як прибіг переляканий віце-прем'єр Василь Дурдинець, — пригадує народний депутат Ростислав Чапюк. — На світанку повернувся Леонід Кравчук, з Чернігова приїхали депутати. Десь о 4 ранку зал заповнився і справа пішла. Десь перед восьмою ранку конституційна більшість прийняла всі основні положення. За кілька хвилин до затвердження останнього з'явився і сам Леонід Кучма. Вибачився перед депутатами, що невдало контролював процес і запропонував нагородити державними нагородами всіх, хто брав участь у голосуванні.

О 9.19 Конституцію України прийняли. Тоді ж під скляним куполом під крики «Слава Україні» вперше пролунав Державний гімн.

Мітингувальники під Верховною Радою України під час пленарного засідання

ЗА 9 РОКІВ ВНОСИЛИ ЗМІНИ П'ЯТЬ РАЗІВ

Конституція України містить Преамбулу і 15 розділів. У них визначені правові основи держави, її суверенітет і територіальна цілісність, права та обов'язки людини та громадянина України.

З 2006 року в Конституцію України 5 разів вносили зміни. Депутати розширили повноваження Верховної Ради, змінили правовий статут інституту прокуратури, законотворчий процес, порядок проведення чергових виборів народних депутатів України, Президента тощо.

Сьогодні до Основного Закону України плануються чергові зміни. Зокрема депутати мають намір створити трирівневу систему місцевого самоврядування, визначити його повноваження, закріпити чіткі фінансові інструменти, створити виконкоми на рівні областей і районів, ліквідувати місцеві державні адміністрації тощо.

У день 19-річчя Конституції на Михайлівській площі в Києві відбудеться флешмоб з масового читання положень Основного Закону вголос. Організатори сподіваються, що їм вдасться встановити рекорд. На заході виступатимуть українські музичні виконавці.

НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ ДІЯЛО 12 КОНСТИТУЦІЙ

Перші правові документи, які регулювали діяльність держави, на території України виникли за часів Київської Русі. З XII ст. діяла збірка законів «Руська правда» князя Ярослава Мудрого. Згодом правитель Київської Русі Володимир Мономах видав збірник «Поучення Мономаха дітям». У ньому написав 96 законів, зокрема впорядкував систему позик, диференціював податки, законодавчо розширив права жінок. За часів козацької держави на території України діяли «Березневі статті», підписані гетьманом Богданом Хмельницьким та «Литовські статути»

Перший основний закон українців

Однак ті документи не є справжніми конституціями в сучасному розумінні. Першим основним законом українців вважають «Пакти і Конституції прав і вольностей Війська Запорозького», підписані гетьманом Пилипом Орликом 5 квітня 1710 року. Документ декларував створення незалежної української козацької держави. Влада поділялася на законодавчу, виконавчу і судову, встановлювалися права міст на самоврядування, малозабезпечених на соціальний захист тощо. На жаль, документ так і не набув чинності, адже був написаний гетьманом у вигнанні.

Серйозним доробком українського законодавства вважається Конституція Української Народної Республіки (УНР), ухвалена Центральною Радою 28 квітня 1918 року. Вона містила 83 статті, в яких визначалося, що вся влада в УНР «походить від народу», а її верховним органом мають стати Всенародні збори. Конституція утверджувала верховенство парламенту, проте не розкривала питань власності, кордонів, мови, державної символіки тощо. За 2 дні після її проголошення був прийнятий новий конституційний твір із 44 параграфів для Української держави на чолі з гетьманом Павлом Скоропадським.

Власну конституцію під назвою «Тимчасовий основний закон Української Національної Ради» мала й Західно-Українська Республіка (ЗУНР). Її було опубліковано 13 листопада 1918 року. Спочатку документ містив 5 статей, згодом до них додали ще 44 параграфи.

За радянських часів на території України діяли 4 конституції — 1919, 1929, 1937 та 1978 років. У них не визнавалася історично доведена волелюбність українського народу, його прагнення до свободи і політичної незалежності. Конституції були частково копією моделі спеціально розробленої московським центром для всіх союзних республік.

28 червня 1996 року була прийнята Конституція, що стала Основним Законом незалежної України.

Владислав ІЛЬЧЕНКО

МОЛОДЬ ОБ'ЄДНУЄ БОРОТЬБА ЗА СВОБОДУ

Десятки років наша армія перебувала в ролі падчірки, що призвело до втрати бойової готовності переважною більшістю частин і підрозділів. Та коли настав час «Ч», тисячі українців подали їй руку допомоги

Серед нас чимало таких людей. Їх не потрібно довго шукати. Ось, наприклад, одна з моїх знайомих Наталія, яка працює державним службовцем у навчальному закладі при Президентові України із доволі скромною зарплатнею, від самого початку збройного конфлікту в Україні щомісяця перераховує одній з волонтерських організацій по двісті гривень і не збирається це припиняти.

— Я не сподівався, що в нас так багато людей, які перейматимуться проблемами війська, як власними, — розповідає радник Президента Юрій Бірюков. — Пересічні українці відривають від себе останні копійки, щоб наші Збройні Сили змогли виконати покладені на них обов'язки. Не говоритиму багато на цю тему, зазначу лише, що саме волонтери та небайдужі пересічні громадяни зробили чималий внесок у відродження війська. Саме молодь взялася за цю нелегку працю.

Щоб ще раз переконатися в цьому, достатньо відвідати Національний військово-медичний клінічний центр МО України та поспілкуватись із солдатами та офіцерами, які лікуються тут після поранень.

— Нас щодня відвідують жінки-волонтери, — розповідає розвідник-десантник Юрій Мрусь, який дістав важке поранення, обороняючи ДАП. — Я не можу пригадати прохання, яке б вони не виконали.

І відразу інший поранений з цієї палати Анатолій Корсюк додає:

— Завдяки цим чарівним жінкам ми навіть не відчуваємо болю після поранень і перенесених операцій. А ще — скоріше одужуємо.

Самі волонтери не бачать чогось надзвичайного в тому, що роблять. За словами багатьох з них, це — їхній обов'язок.

— Наші чоловіки, сини щодня ризикують своїми життями, — говорить волонтерка Інна Ткачова. — А ми тут, у тилу, маємо дбати про поранених. Хто як може.

Втім допомога волонтерів не обмежується лише турботою про поранених воїнів. Наприклад, за сприяння благодійного фонду «Крила Фенікса» було відновлено військово-транспортний літак Ан-26, на якому поранених військових доставляють до військово-медичних центрів. За словами представника цього фонду Марини Добровольської, з 900 тисяч гривень, витрачених на ремонт і переобладнання літака, 300 тисяч гривень зібрали волонтери.

ЛЕВОВА ЧАСТКА СЬОГОДНІШНІХ ЗАХИСНИКІВ ВІТЧИЗНИ ТА ВОЛОНТЕРІВ — ЦЕ СВІДОМА МОЛОДЬ

Нещодавно у Вінниці відзначили найбільш активних волонтерів, зокрема Віктора Котішевського та Костянтина Чернюка, які відправили в район бойових дій 10 автомобілів, з них 5 — «швидкої допомоги». Таких фактів можна навести тисячі, а то й більше, що може стати для когось парадоксальним. Проте саме ця підступна війна стала для мільйонів українців народною не за офіційним визначенням, а за своєю суттю, незалежно від кількості коштів, перерахованих на волонтерські рахунки.

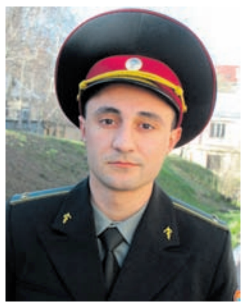
Левова частка сьогоднішніх захисників Вітчизни та волонтерів — це свідома молодь, яка не ховається за спини батьків, а йде на війну, захищаючи рідну землю й ціною власного життя.

Сергій ЗЯТЬЄВ

ГОТОВІ БОРОНИТИ УКРАЇНУ ДО КІНЦЯ

День молоді тисячі українців, як і торік, зустрічатимуть на Донбасі зі зброєю в руках, відстоюючи суверенітет і територіальну цілісність нашої країни

Ми поцікавилися у військовослужбовців Збройних Сил України, що означає цей день для них.

Ваге СУАКАСЯН,
лейтенант медичної служби

— До недавнього часу був студентом медичного університету, а сьогодні навчаюся в Українській військово-медичній академії. Свого часу моїй родині довелося покинути Батьківщину. Але я виріс в Україні, яка стала для мене рідною. Розумію, що можливо скоро мені доведеться виконувати відповідальні завдання в зоні проведення АТО. Знаємо від наших колег про нелегку службу військових медиків на передовій. Але ми всі готові будь-якої миті стати на захист України зі зброєю в руках.

Віктор ОХРІМЕНКО,
старший солдат

— Сьогодні особливий день для всієї української молоді, насамперед тієї, яка служить в українському війську. Адже в умовах неоголошеної війни ми відчуваємо особливу відповідальність за долю своєї країни. Десятки наших товаришів уже встигли повоювати на Донбасі та отримати високі урядові нагороди. На жаль, деякі з них загинули. Вірю, що не за горами той день, коли ми відзначатимемо своє свято в мирній Україні. Ми впевнені у своєму майбутньому.

Іван АРСЕНІЙ,
солдат

— Сьогодні багато військовослужбовців Збройних Сил є ровесниками нашої незалежності. І так розпорядилася доля, сама історія, що нашому поколінню випало захистити історичний вибір українського народу, який він зробив у серпні 1991 року. На долю кожного молодого покоління випадають різні випробування. Наприклад, для наших дідів і прадідів таким стала Друга світова війна. Здобувши перемогу над нацизмом, вони, мабуть, не сподівалися, що через 70 років війна знову постукає в наші двері. Зі Сходу. І тепер вже нам, їхнім нащадкам, доводиться боронити рідну землю. Вірю: ми захистимо її від покидьків, які зазіхають на неї. Впевнений: ми відстоїмо країну!

Бліц-опитування провів Сергій ЗЯТЬЄВ

«НЕМАЄ ПОЧЕСНІШОЇ СПРАВИ, НІЖ ЗАХИСТИТИ РІДНУ ЗЕМЛЮ…»

Ці слова сказані кілька тисячоліть тому давньогрецьким філософом Арістотелем, стали життєвим кредо тисяч молодих українців

Інколи доводиться чути нарікання на нашу молодь, насамперед від старшого покоління, яке до недавнього часу вважало своїх онуків і правнуків такими, що живуть лише власними інтересами. Мало хто з них вірив, що сучасна молодь здатна стати пліч-о-пліч на захист рідної землі. Як бачимо, помилялися.

Чимало з них навесні минулого року в запеклих боях на Донбасі перекрили шлях російсько-терористичній орді. Ось лише кілька прізвищ.

Розвідник **Євген Герасевич** неодноразово виконував складні завдання командування, потрапляючи під ворожі обстріли. Напевно, завжди поруч із ним був ангел-охоронець. Якось його підрозділ потрапив у засідку. Хлопець допомагав пораненому товаришу вибратись з-під обстрілу і в цей час зазнав важкого поранення.

Владислав Дюсов народився і виріс у звичайній українській родині. З ранніх років цікавився історією України, особливо тими її сторінками, що розповідали про боротьбу нашого народу проти поневолювачів. Коли почалася російська агресія, хлопцеві виповнилося лише 21 рік. Не чекаючи повістки з військкомату, він пішов захищати Батьківщину у складі одного із добровольчих батальйонів. Брав участь у звільненні міст і сіл Донбасу від проросійських терористів. Та в одному з боїв ворожа куля обірвала його життя.

Владислав Кузнецов, за спогадами друзів, у цивільному житті нічим особливим не вирізнявся. Але саме цей скромний 21-річний подільський хлопець, який став десантником 95-ї житомирської окремої аеромобільної бригади, врятував життя бойових товаришів. Того дня бронетранспортер, в якому знаходився Владислав, їхав на чолі колони. Несподівано у відкритий люк бойової машини влучила ворожа граната. Десантник Владислав Кузнецов миттєво зорієнтувався та, вхопивши її, намагався викинути з машини, проте йому забракло кількох секунд — граната вибухнула, відірвавши десантнику кисть руки.

Після тривалого лікування Владислав Кузнецов повернувся до рідної частини та передає досвід, набутий у зоні бойових дій, молодим воїнам. А ще він мріє знову навчитися стріляти і як снайпер повернутися на війну.

Вже багатьох українських хлопців немає серед нас. Вони поклали свої молоді життя за майбутнє наступних поколінь.

Перелік українців, котрі загинули у степах Донбасу, можна продовжувати. Адже їх вже понад 1 800.

Коли спілкуєшся з молодими офіцерами та солдатами, які в боях із ворогом дістали важкі поранення та на все життя залишилися інвалідами, стає зрозуміло, що жоден із них не шкодує, що їхня доля склалася саме так. Адже вона наповнена глибокого змісту — вони захистили Батьківщину.

— Хто, як не ми, повинні захистити матерів, дітей і дружин? — кажуть молоді воїни. — Звичайно краще було б, якби ця війна не починалася. Але ворог у нас не запитував, тож будемо бити його, як і наші діди в роки минулої війни.

Інф. «НА»

ПЕРЕМОЖЦЯМ ВРУЧИЛИ МЕДАЛІ, ВИГОТОВЛЕНІ З ГІЛЬЗ

На цих нагородах зображений захисник, який тримає на руках дитину — як символ сміливості, мужності й прагнення миру

Під час двобою на турнірі на кубок Президента України

На Олімпійській базі «Конча Заспа» відбувся турнір з рукопашного бою на кубок Президента України «Заради миру». Між собою змагалися представники з різних силових структур та відомств, більшість з яких є учасниками антитерористичної операції. На найвищу сходинку п'єдесталу піднялася команда Державної прикордонної служби, друге місце завоювали представники Національної гвардії, а третє — Державної пенітенціарної служби. До речі, прикордонникам дістався й перехідний кубок глави держави. Не залишилися без нагород і військовослужбовці Збройних Сил України. Так, в особистому заліку до 75 кг десантник Ігор Рибак та до 85 кг розвідник В'ячеслав Лут вибороли «бронзу».

Почесний гість змагань, головний тренер столичного «Динамо» Сергій Ребров відзначив, що такі заходи є важливими як для суспільства, так і безпосередньо для військовослужбовців. Адже в них беруть участь мужні люди, які захищали територіальну цілісність України.

Родзинкою цьогорічних змагань з рукопашного бою стали медалі, які вручали переможцям — вони виготовлені з гільз, привезених із зони проведення антитерористичної операції. На цих нагородах зображений захисник, який тримає на руках дитину — як символ сміливості, мужності й прагнення миру.

Микола ФЕДОРКІВ

РОБІТЬ ДОБРО НЕЗНАЙОМИМ ЛЮДЯМ

Заповіді 104-річного карпатського мудреця Андрія Воронова

■ Пости — найбільша благодать. Ніщо не кріпить і не молодить так, як постування. Кістки стають легкими, як у птиці. А серце веселе, як у хлопця.
■ Не забувайте про горіхи. Горіх схожий на мозок наш. У ньому сила для мозку. І сила чоловіча. Добре щодня вживати чайну ложечку горіхової олії.
■ Робіть добро незнайомим людям. Я пригадую обірваного, голодного полоненого солдата, який простяг мені на вулиці яблуко. Це було вісімдесят років тому, в голодні часи. Але я й досі молюся за нього.
■ Плекайте в собі внутрішнє чуття радості й зачарування життям.
■ Знаходьте час для мовчання, для успокоєння, для душевної бесіди с собою.
■ Що добре, а що погано — нехай підказує вам серце, а не людський поговір.
■ Не переймайтесь тим, хто що думає і каже про вас. Будьте самі собі суддею в чистоті й гідності.

БАРД-КОНЦЕРТ ДЛЯ ЗАХИСНИКІВ УКРАЇНИ

Ізмаїльська поетеса-бард Олена Галкіна, відома під творчим псевдонімом Барда, впродовж тижня давала концерти для захисників України в зоні проведення АТО. Психологи, що працюють на передовій, про неї дізналися з Інтернету та запросили виступити перед військовими. Цікаво, що дівчина сама займається вивченням нетрадиційної психології і знає, що мистецтво, особливо спів, допомагає долати біль і травми.

Поетеса-бард Олена Галкіна з бійцем АТО після чергового концерту

Щодня Барда давала по одному концерту — щоразу в новому місці. Траплялося, що виступи затягувалися, оскільки військові хотіли не лише послухати пісні, а й поспілкуватися з гостею, дізнатися її думку з того чи іншого питання.

Свій репертуар для виступів на передовій Олена Галкіна готувала ретельно: в її арсеналі були як військові, так і бардівські пісні. Вона намагалася зробити акцент на піснях про світ, про те, що бійців чекають вдома. В одну з ночей дівчина разом з військовими потрапила під сильний обстріл, але це не змусило її негайно ж повернутися додому. Більше того, Барда має намір через деякий час знову їхати на Донбас, щоб своїм співом підтримувати тих, хто цього потребує. До того ж співачка має свій погляд на події на Сході держави.

— Людство воювало завжди. Але я не можу зрозуміти тих людей, які всередині себе мають ненависть до ближнього. Нормально — це коли побилися, вклонилися один одному, розійшлися, пішли далі збирати сили, один — щоб утримати, інший — відвоювати, — зазначила в нашій розмові Олена.

Сергій ДАНИЛЕНКО

АНЕКДОТИ

Коли в мені прокидається інтерес: логіка — в шоці, здоровий глузд — в нокауті, совість — у відпустці, інтуїція — у бігах, інстинкт самозбереження — у відключці. Ну а «таргани» — в ударі!

***

— Тато!.. Татусю!
— Що, синку?
— У мене в кімнаті якесь чудовисько!
— Яку з нічного клубу привів, така і є…

***

Професор — до студентів:
— Припиніть передавати один одному записки!
— А це не записки. Це ми в карти граємо, — відповідає студент.
— Ой, тоді вибачте…

***

У понеділок я завжди відчуваю себе Робінзоном Крузо. Дуже сумую за п'ятницею.

***

Хотів купити заспокійливе, але побачив ціну — заспокоївся.

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 20195 Замовлення 41526
Ціна вроздріб – договірна

ТВО головного редактора Анатолій МАРКЕВИЧ
Черговий по номеру — Ігор ПАРУБСЬКИЙ
Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО
Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655

e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.na.mil.gov.ua
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Рр — Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р — Реклама платна